

Sz. Mikus Edit

GYERMEKÁGYI VÁGYHIÁNY

Brrr... Még hallani is rossz ezt a kifejezést! Pedig mennyire gyakori! Nők milliói vágynak a gyermekáldásra – legalább negyedannyian viszolyognak ettől - , majd amikor már megvan az „eredmény”, akkor szerepet váltva elfordulnak a párjuktól, mint nő. Teljes energiával anyává válnak, és egyben képesek eltemetni a nőt.

A férj, mint donor?

Ismerjük a mondást, hogy a nők két dologért képesek mindent megtenni. Hogy legyen gyerekük, és hogy ne legyen gyerekük. Mindkét irányban fél életükön keresztül ádáz küzdelmet vívnak. Sokszor alig várják, hogy megkapják a pozitív eredményt. Mások meg visszajelzés nélkül is azonnal tudják, hogy várandósak lettek. A kismamák sohasem egyformán reagálnak a megváltozott állapotra. Egyesek látványosan rosszul lesznek, testük minden porcikája változik. Mások ugyanúgy élnek tovább, mintha mi sem történt volna. Ugyanez a változatosság jellemző a szexuális aktivitásra is: vannak, akik aktívabbak lesznek, mint valaha, hiszen felszabadultak a fogamzásgátlás nehézségei alól, és vannak, akik teljes passzivitásba vonulnak, mintha a nemi életük a megtermékenyítő aktussal véget is ért volna. Ilyenkor a férfiak, a jövődöbéli apák jogosan érezhetik magukat donornak, mert gyakran az irántuk kinyilvánított figyelem is ugyanilyen viharos sebességgel csökken.

Persze lehetne szólni arról is, hogy miképpen változik meg a férfiak viszonya párjukhoz attól, hogy várandósak lettek. Hiszen sokan nagyon örülnek az új szerepnek, de legalább annyira rossz sejtéseiknek adnak hangot, mi szerint az anyasággal elveszít(het)ik kedvesüket. Félelmük – sajnos – nem oktalán.

Gyermekágyasok

Szülni nem egyszerű, nem kockázatmentes, mégis alapvetően természetes folyamat. Talán időnként túlmisztifikáljuk. Teljesen nyilvánvaló, hogy a szülés utáni hetekben a kismamának minden figyelme a babára összpontosul, és persze önmagára, hogy kipihenje a szülés fáradalmait, fájdalmait, alkalmazkodik megváltozott (de még nem teljesen visszaváltozott) testéhez. Mégis vannak sokan, akik a megjelölt hat hét nemi élet szünetet se nagyon akarják betartani, és vágyódnak a férjükre, újból nőként szeretnének viselkedni. Többen vannak viszont azok, akik minden sejtükkel ráállnak az anyaságra, és képesek teljesen megfeledkezni arról, hogy tulajdonképpen NŐK is nemcsak ANYÁK! Annak ellenére, hogy a testük elsősorban az anyaságra van ráhangolódva, tejet termel, védelmet nyújt, sokszor még hónapokon keresztül nem termel új petesejtet. Nem kell ilyenkor a tomboló vágyakra várni! Az majd később jön. De élvezetessé tehető a szex ilyenkor is, és a kispapa ugyanolyan figyelmet igényel, mint a baba.

Nem kellene elfeledni, hogy a család érzelmi összetartásának, a családi tűzhely melegének megteremtője mindig a nő! Ez nemcsak azt jelenti, hogy teljesen természetesen süt, főz, takarít és neveli a gyerekeket (nem önfeláldozásból, hanem a nőiségből adódó kötelességből is), hanem azt is, hogy gondoskodik a gyermek mellett a férjéről is minden szempontból. Érzelmileg felé is kell fordulnia. Ugyanúgy, ahogy egy új gyermek születésével nem hanyagolja el az anya az idősebbeket, úgy a férjet sem szabad figyelmen kívül hagyni csak arra számítva, hogy a mindig fáradt kismamát kiszolgálja.

Kispapa reakciók

Nem ritka, hogy egy pár nemi élete pont ebben az időszakban megy tönkre. Az addig remekül működő libidó lanyhul mindkét részről, az addig még minden gond nélkül működő férfinek korai magömlése lesz. Miért? Mert mindig sietnie kell! (Meg tudatalatt féltékeny lesz a kicsijére, aki elrabolta tőle a nőt, és teljesen kisajátította magának.) Mindjárt szoptatási idő, felsír a gyerek, a nő siettet, mert még nem teljeskörű a test élvezete stb. Visszaköszön az a női hiba, ami addig is sokaknál működött: nincs megelégedve a testével. Szoptató kismamaként ez még annyira sem stimmel! Így aztán nem engedi meg magának az élvezetet, és arra hivatkozva hárít, hogy elmaradnak az orgazmusai.

E mögött a magatartás mögött a megváltozott nőideál áll. Ezek szerint a nőnek ma mindig csábítóan szépek, tökéletesnek kell lennie, és nem az anyaság, a termékenység a női szimbólum, hanem a szépség. A nők csak ehhez akarnak alkalmazkodni. (Willendorfi Vénusz helyett a milói szépség.)

Gyakran találkozni azzal a férfi hárítással is, amikor a fiatal apukák nem akarják visszaállítani a szexuális élet rendjét. Nem kívánják az együttléteket, miközben párjukat folyamatosan biztosítják a szerelmükről, szeretetükről. Egy részük egyszerűen leszokott a szexről. (Ők voltak korábban éhezettek.) Mások már a várandósság ideje alatt is hárítottak attól tartva, hogy a baba sérülhet a szextől – ami nagyon nagy butaság és tudatlanságra vall -, és óvatosságukat még a szülés után is megtartják. Megint mások meg egyszerűen nem akarják elfogadni párjuk megváltozott testét. Ezzel hosszú időre nagy traumát okozva az asszonynak, aki meg később fogja elveszíteni a libidóját a gátlásai miatt. Azok sincsenek kevesen, akik egyszerűen nem kívánják a szexet, megelégszenek az apai szereppel és kész. A legkatasztrofálisabb az a változat, amikor a férj a már szült feleségével soha többé nem hajlandó szeretkezni. (Az ilyen férfiak pszichésen zavart állapotban vannak, és soha nem szeretkeznek már szült nővel, csak ezt még nem tudatosították magukban! Terápiára szorulnak!)

Harmonikus szülés

Az egészséges és harmonikus az volna, ha a nemi élet végig a várandósság ideje alatt is megmaradna, természetesen figyelembe véve a változó testet és az adódó rosszulleteket. A szex egészen a szülés pillanatáig megengedett, ha nincs nyitva a méhszáj, vagy valamilyen ok miatt az orvos nem rendelkezik másképpen. Az aktivitás a szülés utáni pár hetet (általában hat hét) követően helyreállhat még akkor is, ha a vágy még nem tér vissza, a hüvely sem olyan még, mint régen. A nemi aktivitás viszont segít a mihamarabbi regenerálódásban. A változó családi szerepeket, a változó testet egy egymást szerető pár elfogadja. Nem türelmetlenkedik, mert a dolgok helyes visszarendeződése csak a szoptatási időszak után várható. Mégsem szabad ezt az időszakot rövidíteni, mert minél hosszabb ideig tart, annál jobb a babának. És ne feledjük, hogy egyáltalán nem igaz, hogy a szoptatási időszak a fogamzás tekintetében védelmet nyújt.

Ez az idea. Sajnos a legtöbb esetben mégsem így zajlanak a dolgok, és ilyenkor döbben rá egy fiatal pár, hogy sem a nemi élet, sem a családalapítás egyáltalán nem gondmentes dolog. A felnőtté válás fontos állomása.